

דרכם מס' 1 מתווך בדףים
עורתק מס' 6 מתווך 7 עותקים

ס ר ד י

הכנסת השישית
מושב שלishi

109 פְּרוֹטוֹקָל מס' ט'ישיבת רעדת חוץ ובתחום ביום ג', ה' באדר תשכ"ח - 5.3.1968, בשעה 10.00

ב כ ח ר :

חברי הרועדה:

ד. הכהן
מ. ארבא
א. בן-אליעזר
ר. ברקח
ע. גורברין
י. הרדי
י. חזון
מ. יערן
ג. כהן
ח. לבנדהו
י. סריידר
ט. במייד
י. סרלין
ח. צדורק
ז. צדר
י. רפאל

חברים הוועדה:

י. אלטוגי
ש. פרס
א. רימלט

ירשב-ראש הרכבת ק. לו ז
אלוף אגיל
אסיר ציון במצרים

ט ר ז מ ב י מ :

מצבירות הוציאן: ח. פג

ס. הַלְבָרֶג

רשמה

1. שיבורי הסטטוס של השטחים החדשין.

סידר-ה'ירם:

2. שאילתות ותשוגות.

3. חוק רישום פטירות חילילים שנספחו בມערכה –
אכרצה על שירותי חירום בצלוללת חיל הים "דקר".

4. גירושם של בני היישובות לzech"ל.

5. פגישה עם אסידי ציון במצרים.

- - - - -

4 .5

113 2105 8181 8181 8181 8181 8181 3181 3181

וועדת חוץ ב
5.3.68

דף 55, 2 מטווד 20 דפים
עותק סס' 6 מטווד 7 עותקים

סדרי

אבי פרוחה את הישיבה.

היו"ר ד. הכהן:

1. שינורי הסטטוס של השטחים החדשניים

היו"ר ד. הכהן:

ברצוני לוטר משפטים אחדים על עניין
שקיים ביטים האחרונונים פרסום רב בארה"ב
וברחבי העולם. כוונתי לשינוי הסטטוס, כביבול, של השטחים החדשניים.

סבלי להיכנס לעצם העניין, בדטה לי.
צריך היה שהבעיה טובא לפני הוועדה שלנו, לפני שפורסמה ברבים.
אזכיר, לדוגמה, שר הבחוון, על-פי התקנות, יכול היה לעכב את
שחרורם של החיללים, אבל הוא הביא טרגדם את העניין לפנינו, אם כי
הדבר לא חייב שינוי החוק.

ההחלטה האחרונית, שבתקבלה ביחס לשטחים
עוררה זעם בארץ ותמייה בבירות העולם. טעה זה הקtiny את העדר
шибול היה להיתר לו חשבו ותכננו את הפולחנה וההוראה תחילתה. במצב
הנוכחי אჩנו נאלצים לחתם הסכמת שוגות כדי להחלץ מהסבך. שנקלענו
لتרכזו.

לא ברור כלל אם ההודעה או עצם ההחלטה
טרותאים עם ראש-הממשלה, משרד החוץ וטשרד הבחוון. על כל פנים, ברור
שהיתה כל התאמת אתנו.

לא יתכן שרים אחראים במשלה יתעלמו
מהאוורירה המתווחה בעולם ובארצאות ערב, ולא יבינו בחשובן טענה כזו
לא יותר הרבה בלתי-טוטוף, שלנו יקשה לתקנו על-ידי הסכמתם שלנו.

לא הייתה רוזה לשימוש במלחמות חריפות,
אבל בדטה לי שבטענה זו יש ממש חבלנות, שלא במקורה, אבי טביה,
בעיקר בכך העורבה שהממשלה או שר במשלה, שרו צה להביא תיקון כזו,
לא יצא לנו להופיע לפני ועדת החוץ והבחוון, להתייעץ ולשמדע את
דעתם חבריה. ועל בקדמה זו, שאינה פרטלית כלל, אבי עמד בטעותו.
בזה הגבתי והבהיר דעתי על מה שבענה.

תמיד אבי מפקיד מאר על מעדתת של הנזודה,
אבל לדעתו, הפעם לא זו הבעיה. הפעם יש
כאן בעיה מדינית מאר הנזודה לשאלת כיצד מתנהלים העיבורים בטדינת-ישראל
על-ידי הממשלה, ורק כאן אפשר לדבר על כך. טביה שטודיה שטודיה
טוטרת וטאורגנט, אשר הצליחה בשטחים רבים, טגיעה לטצב טפשי כזו.

משפטים הצר, אבי סודה שלא הבנתה אותו.
סותר לי לא להבין דבריהם. ביום שישי פגשתי במקורה אחד משרי הממשלה
ושאלתי אותו מה פשה העניין הזה. Antwortו שר אמר לי שאין לו כל מושג.
הוא ציין שפעם לא התקיים דיון על כך. בשכת בנו קד פגשתי בשר המשפטים,
שהוא בורודאי צרייך היה לדעת, שאלתי גם אותו מה פשר הדבר, וגמר הוא אמר
שאין הוא יודע, כי הדבר לא הובא לפניו הממשלה. הוא ציין שהרא קרא את
הדברים בעתרון. ברכחתי לדעת שודר ה暗暗ה של איינגן נגב מחרסן תפיסת
או חוטר השכלה, לאחר שבני שריהם מכובדים, החברים במשלה והבמאים בתפקיד
העוניים, גם הם אינם יודעים דבר על כך, ואם הם אינם יודעים - מותר גם
לי לא לדעת.

ג. הררי: כאשר מוציאים צור ביחס לאייזוריים, ולא
חרוב אם הוא קובל או איבנו קו בע, אם
הוא חזוב או איבנו חזוב, צריך להביא בחשבון את הרעם שהדבר יעורר
בולם. אבל לא טזה אני מתרשם. ידו לעיש ועה לעיבני האיזוריים
הכובושים, יש מסדרים הנוגעים לדבר, ואילנבי מבין כיצד קרה מה שקרה.

הגרnu ביותר הן הצדדיות והמצב שהוא
בבחינת "人民日报". באחד העותקים, באחד העותקים של אותו עתון נאמר שהדבר
נעשה בתיעוז עם משרד החוץ ומשרד הבטחון, ובעתוד אחר של אותו עתון
יש הודיע מפי משרד החוץ שלא היה התיעוז ואין צורך בתיעוז,
ולאחר-כך בא הצדוקות. עתון "人民日报" יודע להסביר שהזאת אפשר לערבי
הsthim להסתובב בארץ בלי שייחשבו כטפירים חוק.

כל מקומם, הטיפדים שקיבלו העין עורדים
כל פרופראציה, וצריך להסביר את הדברים.

ר. ברקט: טבלי לקבוע עדיה לעין עצו אם מחייבים
אותו או שלולים אותו, יש לדאות בכך גם
טמבלתי סדרה ראשונה. זה לא אקט פשוט שהוא כולל בשגרת פעולתו של
משרד, אלא זה אקט מדיני שיש לו השלה פנים וחייאות ומן הדין
שר בישראל - איבנו בא לדון בסדרי העבורה של ממשלה ישראל, זה עניינו
של ראש-הממשלה ולא עיבנו - שר העומד לקבוע עובדה שהיא, בוגעת בתחום
הבטחון ולתחום מדיניות החוץ, חייב לדעת שעליו להופיע תחילת לפניו
ועדת החוץ והבטחון של הכנסת. זו סמכות זו אין לשר רשות
לעשות מה שהוא רוצה לעשות. דבר זה צריך להיוות טסבר וסביר בראש-
הממשלה, וראש-הממשלה צריך להעמיד את השר על הטענה שעה, שהוא אנטיס-
פרלמנטרי.

ט. יערוי: אני סבקש שהאיש האחראי יופיע לפבי ועדת
החוץ והבטחון. אבחן סטטמים על עניינים
מסוג זה. השר יכול להביא את הפיקד האחראי ואתם אבחן צדיכים לשוחח.
אם נסתפק רק בשיחה בינו לא נצא לגבי סמכותך ואחריותך.

אנו תובע שבדון כאן על הדברים עם אורטם
האנשים שלקחו על עצמם אחידות על כך שקבעו שהגברול הוא גשר אל-כבי.
אם איש לוקח על עצמו סמכות הוא צריך להסביר למה לקח על עצמו סמכות
כזו. אני רוצה לדבר עם האנשים שלקחו על עצמם אחידות.

ח. לבידור: הדבר נעשה על דעת ועה בכתבת. אסביר
את העין.

הצוו הוציא לאחר שהונח בורעמת הפנים. הוא
הייה מונח על שולחנה במשר שbowiem, נדורן בה והוא עבר על-ידה פה אחד.
זה עניין סטטוטורי על-פי חוק. על-פי החוק הרוי צוים. טסוג כזה רשי
שר הפנים לפرسم רק לאחר אישורה של ועדת הפנים. הוא בגב חוק. השר בסדר.

אנחנו מסתורבבים מסביב למטריה בלתי אידועה.
עד כה המצב היה בלתי-חוקי ותהי בו הרבה טפירים חוק. אם תושב עזה עבר
לייחודה ושורבורן או לתל-אביב וירושלים - הוא היה ספר חוק מאחר שהיה
עליו להציגך באשרת בניית. או להיפך. אם תושב תל-אביב עבר לשם או
לעזה, או לרמת הגולן - הוא צריך היה להציגך באשרת יציאה ממדינת-ישראל.

לא בנסיבות לפתרים. ערבדה היא שתעבין לא הרובה לפניו. אובי מציע שלא בתיחסו לצד המשפט.

ברועדת הפנים הייתה בעד אישור ופרסום הצעה.

היו"ר ד. הכהן:

ח. לנדרו:

ברצוני למחות על ביטוי שירושב-ראש הוועדה השטמש ברו, ללא כווננה, באמריו שזו חבלנות. אובי סבור שיש כאן צור טبعי רגברי במצב העובינים הקיימים. אין לנו לפחד ולהסתחרר טפנוי גוראים. ניכר. אם שכחה יהודים אחז אורתם פיק ברכיהם שכחה גוראים מה אמרו מה קורין שלנו היה טהrig נגיד זה או אחר, לא בגין לשום טקום ונכטרך לחיות על-פיהם. אובי סבור שעל מדינת-ישראל לנဟוג כפי שהיא סבורה עליה לנဟוג. היא בהגהה כחורך. יתר על כן, אם העניין הזה הביא לבליית התהילה של טה שקוראים לו "שייחות רודום" זכיינו, לדעתו, בדבר גדרו.

מ. אורבך:
אחרי דבריו של חבר-הכנסת יערוי אין לי להזכיר הרבה. אובי מתפלא שאנחנו דברים על עניין זהה בלי שנמצאו כאן האחראי לפרסום. לדעתו צריך היה להיות כאן שר הפנים. אבל אם הדברים הם כפי שסביר אורתם חבר-הכנסת לבדו, נשאלת השאלה מדרוע צריך להביא לבאן את הדבר.

נ. חזון:
אם הדבר הוא לפי מה שאמיר חבר-הכנסת לבדו בסוף דבריו - העניין צריך היה להיות בדורן כאן.

ו. יושב-ראש הוועדה רודע, בעביין זה, עליו להזמין את הנוגעים בדבר.

ז. גורבזון:
אני מסכים לדבריו של חבר-הכנסת הררי ולדבריו של חבר-הכנסת ברק, כי הם נאמרו בתחום מסוים, חבר-הכנסת לבדו חריג מתחום הוועטה כאן הצעה טובה להזמין את שר הפנים ולקיים אותו שיחה.

ח. צורק:
שפטתי רק חלק מדבריו של חבר-הכנסת לבדו. בדעת לי שהוא אמר דבר והיפוכו. קודם הוא אמר שלא צריך להביא לבאן את העניין, כי אין לו ממשעות מדינית בין-לאומית. אחר-כך הוא פציע שהדבר נעשה מפבי שיש לו ממשעות מדינית פרטנית לכך. לא ברור לי אם העניין צריך היה להיות טובא לבאן. אבל בראורי שלא היה תיאום בתוך הממשלה. יתכן שהדבר בעsha לא בראיקה של כל האטפליקציות. אם הסיכון הרاء שנקיים דין בנסיבות שר הפנים - אדרבא.

יאני אעשה זאת באמצעות ראש הממשלה.

היו"ר ד. הכהן:

2. שאלות ותשובות

הiliary ביקש שירושב-ראש הוועדה יברר מה הביע את ראש-הממשלה לממשלה הודעה פומבית מעתורנות על היחסים שלנו עם רוסיה ועל כך שבילחם עד היישרלי-הabhängig. איבני סוטח ביקורת, אבל אובי ביקש שירושב-ראש הוועדה לקבל אינפורטציה מה הסבירה הטעינה את ראש-הממשלה למஸור. הודעה כזו.

ועדת חוץ ב
5.3.68,

סודדי 21 דפים
דף 55, 5 מטווך עותק סס, 6 מטווך 7 עותקים

3. חוק רישום פטירות חיילים שנספר במערכה - אכרזה
על שירות חירום באצללת חיל הים "דקר"

היו"ר ד. הכהן: בטכתיו פיום 4 בפרס, ביקש שר הביטחון את אישור ועדת החוץ והבוחן להכריז על השירות באצללת "דקר" לאחר יום י"ד בטבת תשכ"ח - 15 בינואר 1968, בעל שירות חירום לעניין חוק רישום פטירות חיילים שנספר במערכה.

בקשר לבקשתו של שר הביטחון ברצוני לקרוא לפניהם טברק שקיבלה בשם הוועד של משפחות צולביי "דקר", ביקש לדחות את האכרזה. חתום על הטברק מר שנין. הוא לא השתתק בזמנו במשלחת שהופיעה לפני הרועה, ובain אני יכול לקבוע אם אטבם הוא דבר בשם ההורים.

(יושב-ראש הרועה קורא את הטברק.)

היו"ר ד. הכהן: ידוע לי שביום ראשון היתה משלחת אצל שר הביטחון. איןני יודע מה הייתה תושבתו של שר הביטחון לדבריהם של אנשי המשלחת.

אני מציע שביתן אישרנו לבקשת האכרזה של שר הביטחון.

ח. לבידור: מדובר בבעיה עדינה מאד טבחינת המשפחות. מצד אחד שמענו מאנשי המשלחת שהם היו מבקשים לצאת מהמצב של אי-ודאות. אבל מצד שני, לאור הפבייה, שקרה אותה יושב ראש הרועה, ונוכח העובדה שהם תבעו ובקשו שתוקם ועדת חקירה - לא ידעת שטו נתה ועדת חקירה בראשותו של האלוף טל - ואטבם, הוקמה ועדת חקירה שסימנה את עводתה, אולי בכוניה לפרסם את מסכנתיה, בסרטם יגידו שר הביטחון על אבדן הצללת.

היו"ר ד. הכהן: עניין פרסומם המסוכנות או אי-פרסוטן, איןנו לא לאשר את בקשתו של שר הביטחון. אני סבור שאין אנחנו צריכים לדחות את בקשתו.

י. רבאל: אני بعد זה שבאlder את האכרזה. יתר עם זאת אני סבור שצריך להשיב לפניה, בתשובה לפניה לאפשר לצהין שדעתיהם של אנשי המשלחת שהופיעו לפני הרועה היו שגורת טדעתו, מהם רצוי לדעת דבר סופי כדי לשים קץ לאשליה.

ה צ ב ע ה

הו"ח ל"ט: לאשר את אכרזתו של שר הביטחון על שירות חירום - באצללת חיל-הים "דקר" לאחר יום י"ד בטבת תשכ"ח - 15 בינואר, 1968.

5.3.68

דף סס, 6 מtower 946 דפים
עתוק סס, 6 מtower 7 עותקים

סדר 2

ועדת חוץ ב'

4. גירושם של בני היישובות לאח"ל

אלוף אילן:
 בהתאם להחלטה של שר הבטחון משנת 1949, נדחפה גיוסם של תלמידי היישובות לשירות בטהרן, כל עוד הם לומדים בישיבה ותורמת - אופנסנותם. זו הגדלה אשר נקבעה על-ידי שר הבטחון. בבני ישיבה נחשבים כל תלמידים אשר לומדים בישיבה מאושרת בסגנון הסדר, ואשר מציגים אישור על כך מעת ראש הישיבה ומרווד הישיבות בארץ-ישראל. כדי שיוכלו לקבל דחיה הם צריכים להשיבתה ומרוחק יישיבה באזען רצוף החל מגיל 16. הסדר זה התרחב במקש השנים וככום הוא כולל בתוכו שני סוגים של יישבות: יישבות תורניות וישיבות תיכוןיות.

מה ההבדל?

היו"ר ד. הכהן:

אלוף אילן:
 החלטתו של שר הבטחון משנת 1949 בינתה לגבי יישבות תורניות בלבד, והחל משנת 1963 היא הורחבה גם לגבי יישבות תיכוןיות. יישבות תיכוןיות, כפי שאנו חנו מקרים אוטן, הן גם ישיבה וגם בית-ספר תיכון המקבלה לתלמידיו תעודת בגרות. התנאי להבדיל אותו בית-ספר תיכוןים דתיים הוא בכך, שיש להן פגימיה, התלמידים גרים בטוקום, לומדים יותר ליטורי קודש, והן מוכשרות כישיבות תיכוןיות. oczywiście שברוב הפקידים מדובר על יישבות תורניות, ורק בטעותם - על יישבות תיכוןיות.

בן קיימים הסכמים טיווחדים, שבעשו מאוחר יותר, לגבי קבראות מוכרכות כגן: תלמידי היישבה של סדר דיבנה ותלמידי ישיבת "הדרום" ברוחבות, שהتلמידים בהם טשרטים בנח"ל, כולל בח"ל מוצבם.

הסדר אחד קיים לגבי מושב "קוממיות", שבו יש קברaza העוסקת בלימודי קודש בעיקר וכן בעבודה בליטוש יהלומים. קיים הסדר גם לגבי ההאחות בטוליעין. אלה הם הסדרים טיווחדים, אשר מתיחסים לקבראות מיוחדות. השוני בין קבראות אלה ובין הקבראות הגדלות של התלמידים ביישבות תורניות או תיכוןיות הוא בכך, שהקבראות מיוחדות עוסקות שירות חלק. היישבות תיכוןיות ותורניות, התלמידים בהן, אינם עושים כל שירות, בשעה שתלמידי סדר דיבנה, ישיבת "הדרום", ותלמידים ב"קוממיות" עוררים איטרנטי טירוניות.

משרד הדתות מוחייבים לבו שפטציד ועוד היישבות הוא הסופר מטעם משרד הדתות לגבי תלמידי היישבות.

את כי מיצג שפטציד ועוד היישבות?

היו"ר ד. הכהן:

אלוף אילן:

אם הוא פקיד של משרד הדתות.

היו"ר ד. הכהן:

אלוף אילן:

פטציד ועוד היישבות מעביר אליו לדינוט והורדיפות על היישבות הקיימות. הוא מציין אם תלמיד זה או אחר לומד בישיבה או אי-בנור לומד בה.

ועדת ח"כ ב
5.3.68

סודדי
דף מס' 7 מtower 26 דפים
וועתק מס' 6 מtower 7 עותקים

אלוף אייל:

הנתובים שאפסר מתייחסים לתקופה שלפני
חודש דצמבר 1967. הם אינם רצופים. הם
במסרו לנו על-ידי משרד הבטחון, המחלקה לגיוס, שעד דצמבר 1967 הייתה
באחריותו של משרד הבטחון. אין אנחנו יודעים אם הפספרים מדוייקים,
אבל אנחנו מתייחסים אליהם כאל הפספרים מדוייקים. ביום יש לנו מרכיב
בתרבונים בדוקה ומדוייקת.

מספר היישבות בשנת 1963 הייתה 83 ישיבות
טורנויות. ידוע לנו שבאותה תקופה היו גם ישיבות תיכוניות, אלא שההסדר
לגביהן נעשה אחר-כך. מספר היישבות התיכוניות בשנת 1967 הגיע ל-123.
נטצא שבין שנת 1963 ונתן 1967 נוספו 40 ישיבות טורנויות, דהיינו,
גידול של 48,2% בקצב ארבע שנים, או גידול של 10 ישיבות בשנה.

אשר לשיבות התיכוניות: ידוע לנו שבשנת
1949 היו 6 ישיבות תיכוניות, שלא היה לגביהן הסדר. בשנת 1962 הגיע
מספר היישבות התיכוניות ל-9. בשנת 1963 נעשה ההסדר לגביה היישבות
התיכוניות, והוא כלל 13 ישיבות. בשנת 1967 הגיע מספר היישבות התיכוניות
ל-18. דהיינו, גידול של 9 ישיבות תיכוניות בקצב של שנים.

ידוע לנו שיש בקשה לאישור 9 ישיבות

טורנויות וישיבה תיכונית אחת.

אשר לדוחיות שניתבו לתלמידי הישיבות:

לפי הרישומים שקיבנו במצב, כי בשנת 1960 בתייבו דוחיות ל-2,200 תלמידים.
בשנת 1961 נוספו 500 תלמידים ומספר הדוחיות גדל והגיע ל-2,700.
בשנת 1962 נוספו 200, בשנת 1963 נוספו עוד 800, ובמסך הכל הגיע
מספר הדוחיות ל-3.700. לגבי השנים 1964, 1965, 1966, ניתן לנו
מספר אחד - תוספת של 800, ובמסגרת הדוחיות בשנת 1966 הגיע
ל-4,500. בשנת 1967 נוספו עוד 500 תלמידים ומספר הדוחיות הגיע
ל-5.000.

אבי חייב לצינן שטידי שנה ותורך כדי
שנת הלטודים יש לתלמידים הפסרים את ליטודיהם בישיבה. כאשר תלמיד
פסיק את ליטודו בישיבה, נהוגים בו כשם שנוהגים בכל אזרח, ולגיטים
אורתו. אם הוא פחרות טגיל 25 שנה ואין לו מוגבלות פרואיות או אחריות,
אנחנו מגיטים אותו לשירות חובה. בקשר לכך אין לנו סספרים לגבי
התקופה שעבini זה היה בטיפולו של משרד הבטחון. בחור בזאת, ש עבר את
גיל 25, ועלrecht כמה וכמה אם נשא אשה והקם משפחה, דיבר ככל אזרח
אחר בגיל זה, אנחנו משלדים אותו משירות סדיר, אבל הוא בשלח לאייטונים
הנטשנים בשלושה חודשים. בתום האיתונים הוא מוזכבר ליחידת טילואים.

עד איזה גיל לוטדים בישיבה תיכונית?

עד גיל 18.

אלוף אייל:

יש לנו אפשרות לבדור ולדעת מז עזב
את הישיבה, כאשר בכל שנה אנחנו מקבלים את הרשימות השמיות.

למה אין חובת דיסון של העזבים?

ועדת ח"ב
5.3.68

דף 8 מתוך 91 דפים
עותם מס' 6 מתוך 7 עותקים

אלוף אייל:

אבחןך בוחנים מותרים לתלמיד דחיה לשנה.
אם בעבר שנה בא אלינו תלמיד, פורדי
שהוא מסיים לטלטוד, ומציג אישור של ראש הישיבה וטובייר ועד הישיבות,
אבחןך דוחים את גיוסו לשנה ברופט. בתום אותה שנה הרא מתיקצב שוכן.
אם אין בידיו האישורים הדורשים - אבחןך טגיותים אוther. אם יש בידיו
אישורים - שוב דוחים את גיוסו.

הואיל ריש תבואה של יציאה ובכיסתה
ליישיבות, עיבנו סיכומים והגענו לפסקה שהגדול הטקיף הוא של
כ-400 תלמידים.

אתה מבזים.

רפל:

אשר להרכבת הגילאים של התלמידים בישיבות:
המספריים מתיכנחים לשנת 1967. מתחת
לגיל 18 היו 960 תלמידים. אני מוסיף שאחנו תלמידים על אלה שעברנו
את גיל 16. מספר התלמידים בגיל 18 - 21 הגיעו ל-1,830; גיל 22 - 25 -
1,040; גיל 26 - 29 - 610; לטעה פגיל 30 - 560. בסך הכל 5,000 איש.
מספר החטלה שקיבלו, כי מספר הדוחות פז שנות 1960 גדל ב-2,800.
דחיה, כ-400 דוחות בשנה.

אשר לתלמידי הישיבות התיכוניות: תלמידי
היישיבות התיכוניות, הטכניות לעניין זה, אשר בסיום ליסודיהם בישיבה
התיכונית עוזרים לישיבה תורנית, מקבלים גם הם מספר של תלמיד
אם לפחות בישיבה תיכונית מגיל 16 לפחות, ואם הם טבאים אלשור הטכнич
שנרטטו לישיבה תורנית.

אתן מספר נתוני על היקף היישיבות התיכוניות
הטכניות, וכן פרטיהם על היקף מקבליהם. אינטלי, שלפי הרישומים
שקיבלו נטצא בשנת 1949 היו 6 ישיבות תיכוניות, בשנת 1962 - 9,
בשנת 1963 - 13, ובשנת 1967 - 13. בשנת 1963 למדו בישיבות התיכוניות
594 תלמידים, ובשנת 1967 - 1,015, דהיינו, גידול של 71% תוך ארבע
שנים. מתוך 228 טיניים י"ב כיתות בישיבות התיכוניות בשנת 1962, גו ייסו
לפחות 133 ו-95 קיבלו דוחות עקב העברתם ליישיבות תורניות. לעומת זאת,
מthur 501 טיניים י"ב כיתות בישיבות תיכוניות בשנת 1967, גו ייסו 257
תלמידים בשעה ש-244 קיבלו דוחית גיוס. נטצא כי אחוז המתגייסים ירד
- 58,3% בשנת 1962 ל-3%, 51, 3% בשנת 1967. חלק טකבי הדוחות בכנסים,
לאחר שנה או שנתיים של ליסוד בישיבה תורנית, לטסגרת ההסדרים, הקימיטים
לגבוי קרן דיבנה. לטשרד הבתוון לא היה פירוט מספרי בעניין זה.

טמי קיבתם את המספריים לגבי הגדול
במספר תלמידי הישיבות?

אלוף אייל:

מספריים אלה קיבלו מספר אהרון ביב, שהיה
ראש מחלקת הגיוס במשרד הבטחון. מספריים
אליה אני רוצה סימוכין גם לתיקים של משרד הבטחון. אני מרצה בתיכון
של מנהל משרד הבטחון, מר אשר בנ-נתן, מיום 10.10.63, ובו יש פרטיהם
אשר הולטים את האינפורמציה שאני קיבל אורחה.

דף טס, 9 סתו"ד דפ"ג
עותק טס, 6 סתו"ד 7 עותק

ס ר ד י

רעדת חו"ב
5.3.68,

אלוף אייל:
ברשותכם, אתן הסבירים ודווג沓ות ביחס
להסדרים הפלורדים. תלמידי כרך דיבריהם,
לטשל, לפי הסדר עם ארגון בני-עקביא, ערבדים ברובם אימרניזם בטיסים
הנטשנים בין תקופה חרודים לשנה. מספר המתגייסים מגיע ל-40-50. חלק
מהם אבוי מכיר אישית ובABI יכול להעיד עליהם שהם חיילים פצועים.
הסדר ביחס לתלמידי "קורטמיות" בעזה עם אונדמת-ישראל. תלמידים אלה
עורבים אימרניזם הנטשנים ארבעה חרודים, ואחר-כך הם עורבים לעובוד
בליטוש יהלומים עד תום שירות החובה.

ג. חוץ:
האם העורדה בליטוש יהלומים היא גזירה או?

אלוף אייל:
יש סדר גם עם האחזות טרידיעין. גם
הסדר זה בשעה עם אגדת ישראל. אך
הסדר זה יכולם בני היישוב לעבור אימרניזם במשך ארבעה חרודים ואחר-
כך הם נמצאים בהאחזות או ממשיכים את השירות שלהם במסגרת שלם.

יש סידור גם לגבי כורדים בני ישיבת
העורקים בהוראה בישובי עולים. בהתאם לסיכון עם מסדר החיבור מלמדים
כורדים אלה בישובים מוכרים לאזרך זה, במשך ארבע שנים. בתום שירותם
זה הם עורבים לטילואים, לאחר שהם ערבדים אימרניזם בסיסיים באח'ל,
וביתן לקחו להם לשירות מילואים לפני החורק.

ט. מספרם?

ע. גורדי:

אלוף אייל:
כ-300. ההסדר לגבייהם דומה מאד להסדר
המקובל לגבי העתודה האקדמאית. אם כי שטר
טהטורדים עוזב את ישוב הספר או ישוב העולם לפניו תום שירותם של ארבע שנים
חויה עליו להתגייס לzechel לתקופה המקובלת.

הסידורים השובבים הלאה לגביים הנקראים גורדים
טקיפים כ-150 איש בשנה. לפי סידורים אלה מדריך על שירות וקבות צבאי
במשך ארבעה חרודים או תקופה כיביהם בין תלמידי היישוב
התיכוןות והתורניות הוא בכך, שתלמידים בישיבת איזם מסדרת, אין
שאלה הנכללים במסגרת הסידורים הפלורדים - כן מסדרת.

ה. דפאל:
תלמיד בישיבה תיכון, כל זמן, מושך
בישיבה, איזם מסדרת.

ג. דפאל:

ככן. דוחים ממסדרת.

אלוף אייל:

מג. חיים סדרן מה נס. בדעתו 1963-1964
תלמידי איזם מסדרת מתקופה מסוימת.

ה. אדרוק:

אלוף אייל:
קודם לא היה לאפשרת מדריך מסדרת 1963-1964
הסבירו להכליל איזם מסדרת מתקופה מסוימת.
ולאפשר להם לעבור לישיבה תורנית גאנזען לאט'ן.

רעדת ח"נ
5.3.68

דף מס' 10 מtower 21 דפים
עורך מס' 6 מtower 7 עותקים

ס ר ד י

אלוף אייל:
קיימות ישיבות שיש בהן גם ליטדים תיכוניים. חלק מהتلמידים בהןTAGGINSIM לאח"ל וחלק מהם ערבים לישיבות תורניות. הדחיה ביתנת לוטדים בישיבות תורניות בלבד.

tower הבתו שלנו מטהר ש-100 בודדים עוזבים את הישיבות טדי שנה שעברו את גיל 25 מערבים למילואים לאחר שהם ערבים איטון בפסך שלושה חודשים.

עליל זכין שקיבלו דרישת הכיד ב-10 ישיבות נספור, כולל ישיבת-תיכון אחת, שביהם קרוב ל-350 תלמידים, מהם רבים העולדים להגיא לביל גיוס.

חיו"ד ד. הכהן:
ברצוני לדגיש לפניו החברים, כי הכרוננה היתה שקיבלה אינפרומטציה, מפני שאם יש לבו השגות עצם העבין, הרי אין הדבר נמן בסמכותו של אלוף אייל, אלא זה עבין לשך הבתו ולטפליה.

ג. הרדי:
אם יש סבר מדויע לא נהגו בישיבות כטו שנוהגים לגבי העתודה האקדמית? אבוי סביר שטודבר על 5 תלמידי ישיבה שקיבלו לחימת שירות, האם מספר זה כולל גם במקרה שעדיין לא הגיאו לשירות מבחינת גילם?

כן.

אלוף אייל:
אם מדובר על 960 תלמידים שעדיין לא הגיעו לביל שירות, בטא שטודבר בכ-5000, 4 תלמידים חייב גיוס שקיבלו לחימת. שאלתי היא: מה היה המצב אליו 4,000, 4 אלה היו TAGGINSIM לצבא, האם היה בכך כדי להקל ואולי לקצר את תקופת השירות של החיללים, בעיקר נוכח העובדה שלא מכבר הוחלת על לחימת שחרור לתקופה של 6 חודשים.

ח. לבדון:
אם תלמידי הישיבות במקומות לשירות בפרען וערבים בדיקה רפואי? האם יש לנו תמונה מהו הפטנטיאל מבחינת הצבע בקורס זה?

ט. אורנה:
אם יש טפירים טטרים כתה תלמידי הישיבות אינם טגיעים בכלל לביזזם, מפני שהם נשארים בישיבה וערבים את גיל הגיוס?

י. רפאל:
במבחן לשאלתו של חבר-הכנסת הרדי אבוי שבקש לשאול: כתה מלאה שירותם נדחפת אינם טגיעים בכלל לשירות צבאי?

ב. ברקמן:
אם במדינת-ישראל יש גדר הפטנט להקים ישיבות, ומי הוא.

כדי לא ליזוק ערבות מושגים, בקריב האוכלוסייה, שהיא רגישה מאר לעבין זה, אבוי מציע שלא נערב בישיבות תיכון תורנית כאשר מדורבר על ישיבות תורניות. תלמידי הישיבות התיכוניות זוכים לכך שטוכרת זכותם להחשב כלוטדי תורה במשן שנתיים. זה הכל. אבוי מבהיר שמאד את הישיבות התיכוניות ולא התייחס רוצה שהיא יחס של אי-הבנה לגבייהן.

רעדת חורב

5.3.68

ס 6 7 י דף מס' 11 טוחן 21 דפים
ערות מס' 6 טוחן 7 עותקים

האם נוכבל לקבל נתוניים על היקף השחרורים
הניתנים לבנות מטעתים דתיים, בפן השנה -

ג. צורן:

שנתיים לאחרוניות?

האם בדקם במספרד השיכון, והאם מגייעות
אליהם תלונות שהידיעה על פלוני אלטוני,
כאילו הוא תלמיד ישיבת, אילנה מדריך דילץ?
ואם הגיעו אליהם
ידיעות אלה - מה מספרן.

האם יש בידיול לרעה של בקשת דחיה בغال
לייטדים בישיבה תורנית?

ג. כהן:

האם נתפסו מעתטאים משירות בקרוב תלמידי
הישיבות?

ג. רפאל:

ג'ירר ד. כהן:
מה הביקורת שיש לצבא לגבי מהייבותם
המספרדים שהם מקבלים טן הייבותם ביחס
لتלמידים הלודדים בהן? האם יש בארץ עוד קטיגוריה של אנשים המקבלים
שהלודר שירות בغال טמי מצפון? מה דיננו של בחור שטרען שפטען מצפון
אין ברצונו לאחזר בנסק ולשפוך דם? האם השחרור ניתן רק מטעתים דתיים,
שאגב, הדת שלבו אייננה אורסית מלחמה.

אלוף אייל:

Ashton להסביר לפי סדר השאלות. יודיעו איזו
בוגרים ביחס לבני הייבותם כשם שנוהגים
לhabi העתודה האקדמאית? - שאלת זו צרכה היתה להישאל בשנת 1949. כאשר
העבון הובא לדיוון לצבא, וכאשר הוא הובא לפני בראש אכ"א המלצתו שנתייחס
אל תלמידי הייבות כאל אלה הנמצאים בטסגורת העתודה האקדמאית, אלא שהחלה
אייננה בידנו. ההסדר של העתודה האקדמאית כולל כ-500 טסיטי בית-ספר תיכון,
בתוכם 50-60 בנות. שירותם של הנמצאים בעתודה האקדמאית בדוחה לתקופה
של שבע שנים. תלמידים אלה מתחייבים, ערבם אימרבי טידוניות.
ובחויפותם הם עוברים קורסים של טכני וקאינים. לדוגמה, כולם נלחמו במלחמות
שנת היפנים, ולזערם היו להם גם אבירות.

מה היה ה汰צ'ב איילו היינו מגיסטים את 4,000
תלמידי הייבות? - בהקשר לכך עלי לציין כי דחינת השחרור לתקופה של
שישה חודשים מבנה גידול של 7,500 איש. זאת או פרת, שאם היינו מקבלים
4,000 חיילים היה בכך כדי להקטין את דחינת השירות למעטה של לבעלה
מחצית. היה והמספר השנתי היה צילום של שעה סנונית ויום טסיים,
אנכי כמעט בטוח שהטנה אייננה מדריך להיום. איינני יודע אם ביום מס' 1-טסיט
תלמידי הייבות מגיעו ל-4,000, או ל-5,000 או ל-3,000. יתר על כן,
בקרב תלמידי הייבות יש מאות אחדות של בחורים. עברו את גיל השלושים
ובשומם סקרה. אין הם מתגייסים לשירות סדר.

ח. לנדרן:

אבל הם משרותם בטילואים. בחורים מועל לגיל
שלושים משרותם בטילואים בשעה שתלמידי
הייבות משוחררים גם משירותם טילואים. בשעה שעברת שרתך אנשי הטילואים
120 יומם.

ועדת ח"ב
5.3.68

ס"ד י 26 מ Thor 6 דפים
ערתק מס' 6 מ Thor 7 עותקים

אלוף אייל:
אם הייתם מחליטים שיש לגייס לצה"ל את תלמידי הישיבות, אין ספק שהיה בכך כדי להקל, וצאת בלי להיכנס לבעה, שיאבנני מציג אותה, מנוקדת ראות אחרת.

כיום, כל ט"ש טגיין לגיל 18, חייב להתגייס בלבשת הגיוס. בעת התיאכבות על תלמיד הישיבה להציג אישור של דאס הישיבה ושל סוכיר ועד הישיבות. אם יש לתלמיד אישורים אלה ואמם נוכחנו לדעת שהוא לווד בישיבה טגיל 16 - נדחה גירושו לתקופה של שנה. בעת התיאכבות עוררים החורים בדיקה רפואית, אבל אין הם מתחיילים ואין הם מקבלים איסון. אלה אשר נמצאים בalthי כשרים לשירות טבחינות רפואיות - מקבלים שחרור ופטור מגיוס.

ח. לנדרן:
אם יש מספרים כתה מקבלים שחרור בגין סיבות רפואיות מה ניתן לפטור מהם?

אלוף אייל:
תלמידי הישיבות התיכוניות אינם שוכבים כלל חברי תבורעתה הבוגר. הם בחורים מזו ייבים. יש להם תעודות בגרות ואיתנטילגנציה גבוהה. אלה הם בחורים מיטיב הבוגר, בחורים שאבחנו רואים בהם.

בקרב תלמידי הישיבות התיכוניות יש אחד זה גדור יותר של לי קווי בדיקות.

ח. צדוק:
מה האחד של תלמידי הישיבות התיכוניות העורבים לישיבות תורניות?

אלוף אייל:
קרוב ל-50%, ויש נתיחה לעליה. בודדים בלבדעורבים לקרן דיבנה. יש גם כאלה אשר ממשיכים לפטור אבל הם קשורים לבוגרין, אלא שהם אינם רבים.

כמה מתלמידי הישיבות אינם טגיין בכל שלידות? - אורט שבסכום 100 יוצאי צבא שגirosם נדחה לשבה יש נפל טבלי, לאו דרווין בקרב תלמידי הישיבות, אשר טגיין ל-3% - 4%. כפי שאמרתי, יש תלמידים העוזבים את הישיבה באטצע שבת הלימודים. אלה שטפסו אותם לפניו גיל 25, מתגייסים לצבא, אם אין להם מוגבלות רפואית. אלה שעברו את גיל 25 דינם כדי כל זאת. הימי יכול לוטר שרוב בני הישיבות אינם טרם הגיעו לשירות חובה, ולרוב, אחרי שהם טגיין לגיל 25, הם סוציאבים לטיפולאים, אבל הם אינם טגיין לשירות סדיר של 36 חודשים.

האם לא יש ביקורת אם אמנים מתקבלת אצל איבנפורטציה מדוייקת ביחס לתלמידי הישיבה? יש ואבחנו מקבלים מכחבים שתלמיד זה או אחר איבנו לווד בישיבה, ואם טdrobar במקצתם לא אונדניטים אבחנו ברדקיהם את הידיעות הטגיין אליהם. הינו מקרים בודדים שאחרי בדיקה שפטנו את החזר וגייסנו אותו. השיפוט בקרים כאלה הוא שיפוט טשטועתי. קיימו ביקורת בסופר ישיבות אם אכן יש שם פביביטה, ומצאו פביביטה. לא ערכנו רשות שפית ולא עשינו מפקד.

טדור?

ע. גרבין:

טבוי שאיש לא הספיק אתנו לכך.

רעדת חורב
5.3.68

סודדי דף טס 13 מטרד 26 דפים
וותק טס 6 מטרד 7 וותקים

אלוף איילן:
מקובל עליינו אישור של ראש הישיבה
וחתימתו של מזכיר הישיבה הם הרמה
נאנסה לעניין זה. כך נהגו גם בעבר ולא רצינו לשנות ברוגה זו.

לא ידוע לי לפה יש סמכות להקים
ישיבות, מכל מקום - לא לצה"ל. אנחנו רק בודקים אם יש סידורי
פניטיה בישיבה, אם יש לתלמידים אישור של ראש הישיבה ושל מזכיר
ועד הישיבות ותו-לא.

כאשר אבוי בשאל שאלת ביחס לפרטנאייל,
ואם אומר את הדברים רק מבקורת הראות הצהרה של האבא, אז אין שאבחן
מצטערים מאר שבמי הישיבות התיקוניות אינם מגיעים לשירות הסדרי, מפני
שבשבילנו הם פרטנאייל של קצינים, מה שלא כן לגבי חלק גדול של בני
הישיבות התורנניות. בני הישיבות התיקוניות פהווים פרטנאייל של קצינים
באיךות גבורת טад.

אשר לבנות: כ-30% מחייבות הגויס מחיירות
שהן דתיות ומקובלות פטור, אחרי שהן מתייצבות לפני ועדת. אם תשאלו אם
הבנייה חסרות לצה"ל, אשיב בשלילה. התפקידים סטלאות הבנות לצה"ל בחותמים
בחשיבותם מלאה שטלאים אותו החילילים.

האם מגייעות אילינו תלונות לגבי תלמיד
ישיבה זה או אחר? - בטפסרים מועטים.

ח. אדורק:
בקרבת הבנות התרבותיות, האם יש כאן
התקינות אורח חיים דתי?

בצבא יש חיילים רבים חביבי בני-עקביא,
ויש גם בנות דתיות. בתו של הרב גordan
嘶רתת בצבא. נתקلت בנת שבה ספרית רבני דתי, והיא רוצה להתגיים.

ג. דפאל:
ארגון בני-עקביא אילינו טשאייר בתוכו
בנות התרבותיות שנן דתיות.

אלוף איילן:
הבנות חברות ארגון "עוזרא" משרות גם הן
בצבא, אבל לא לחברות של הבנים. הבנות
באות לטקס, איבן מתחייבות, אבל הן משרות משק. זו תופעה חירובית ויפה
טאד.

האם יש בצבא קטיגוריות אחירות המקבילות
שחרור מגייס? - אין שום קטיגוריה לזרע של בני הישיבות התורנניות
או הדתיות. יש בארץ ארגון של סרבני מלחתה וסדרני גויס מטען, מצפן,
ומפעם לפעם אנחנו נתקלים בכאלח המבקשים שחרור מגייס טסיבות אלה, אבל
הם אינם מתחזרים, אלא בשלבים ליחידות לא-לוחות. מסתדרים אתם וזה
משרתים. בסנה האחוודה טיפלנו בשלושה כאלה. קיימו אחים פגישות אישיות
רבאצאי שכברע הם התגיים. נוסף לאלה יש בישראל גם אמנים לגדלים ועליהם
שורבים במסגרת העתודה האקדמאית. הדיחה הניתנת בדריך-כלל לאלה הבטאים במסגרת
העתודה האקדמאית היא עד לקבלת התואר הראשון, אבל האוניברסיטה והטכניון
טלי צים על מי שם רואיים אותו. כתילו, אבל כאשר הם מסיימים את לימודייהם
הם מתחייבים לצבא. יש גם עילויים מוסיקליים הבאים לצבא לתקופה מסוימת
ואחר-כך סקלים עליהם, אבל אין בארץ קבוצה נוספת המקבילה לפעשה שחרור
טוחלת.

רעדת ח' ב'
5.3.68

דף מס' 14 טורך 91 דפים
וורתק מס' 6 טורך 7 עותקים

ס' ד ד'

ג. רפאל:
ברצוני להעיר, כי הטעפרים שבידינו הם
אורתם מספרים, אבל צדיק לנתח אורתם. מה
שאלות אילת אמר ביחס לברגרי היישובות התיכוניות איןנו בדוק במידה
משמעות. יש שתי ישיבות גבירות שבנה נקלטים בדרך כלל ברגרי היישובות.
התיכוניות והן: ~~מבנה~~ דיבנה, שלגביה יש הסדר מיוחד, וישיבת "טרכז הרב"
בירושלים, שם כי היא ישיבה תורנית ביתן להיורח ש-90% של תלמידיה
הם צבאים. יש ישיבות תורניות גבירות שאיבן מקובלות בכלל בוגרים של
ישיבות תיכוניות. יש אטנים טקרים מעתים ברגרי ישיבות תיכוניות פרובינס
ליישובות תורניות, אבל בדרך כלל בוגרי היישובות התיכוניות מתגייסים לצבא.
אליה אשר ממשיכים לטוד שנה, שבתים או שבועיים שניהם פובנים בדרך כלל בעיקר
לשתי היישובות הגבירות. לגבי ישיבת ~~מבנה~~ דיבנה ישיבת "טרכז הרב" אני יכול להעיר
של תלמידי ישיבת "טרכז הרב" בירושלים היו כולם טగיריים במלחת שת היטים
והישיבה הייתה סגורה.

היו"ר ד. הכהן:
שר הבטחך ביקש לפרט את בואר של אלוף
אייל לכאנ בטענה, שהענין בדין בראות
טירחת של שר. לא קיבלתי את טענתו וצינתי שאבחן טורחים לקבל
אינפורטציה בעניין זה גם לאחר שורעתה השרים תקבע עטדה. אני אבקש ששר
הבטחו להשתתף איתה בדיון עקרוני בעניין זה.

5. פגישה עם אמירים צירז במאדים

היו"ר ד. הכהן:
בשמי ובשםם ביקשתי בראש המטילה להתיר
לנו להיפגש עם האמירים ששוחזרו. על ערבית
נוכחות בארץ צנזרה חvipה. העתברות בחוץ-לאארץ הודיעעה אטנים על
שהרורים של שניים מהם, אבל על האחרים לא ידוע דבר ברבים. לא היה כל
הולדעה על הימצאים של השישה בארץ. לאחר היסוסים רבים הגיעו ראש המטילה
שניפגש עם השישה.

מ"ר זאב גור-אריה (לווא): טיד בתום החקירה ידעתני, היהת לי הרגשה בטוחה, שifyעשה הכל על-טבת לשחרר אתנו, כי ידעתי עם מי עבדתי ומה הם טסוגלים לעשות. התקשר אני גם עורך דין גרמי, שהיה בקשר עם חברי שלי, והוא ביקר אצל כטה פעמים לפני המשפט, אחורי המשפט ובעת המשפט. הוא עזר לי הרבה ורטז לי שבעשימים כל המשפטים כדי להוציא אוטנו. עם אישור פסק-הדין עברתי לבית הסוהר "טורה".

היו"ר ד. הכהן: טה הסיבה שנתקבלה לך את הרגשה שהרגשתך האם היה זה בזכות ההתערבות הגרטבייה?

מ"ר זאב גור-אריה (לווא): ההרגשה הזאת באה לי בזכות החברים שעבדתי אתם. ידעתי שהם יחפשו וימצאו דרך, דרך גרטבייה, באמצעות קשרים דיפלומטיים ומוסחריים, דרך ארצ' אחרית וכדומה, אבל ידעתי שifyעשה מה שאפשר.

כפי שאמרתי, אחרי אישור פסק-הדין הוא עברתי ל"טורה", שם היה גם שלושת האחרים. נוכחותם במקום הקלה עלי מאד. בהתחלתם הם לא ידעו מי אני, אבל ידעו שניי מרגל גרמי שעבד לטובת ישראל. זה הספיק להם.

הברוג בטעירים הוא, שאסידר השוב מועבר קודם לצינוק, כדי שיתרגל. את השוטרים אפשר לשחד ולקנאות, ודבר זה גרים לכך שהשופט העביר לי קצת תה וואבל ואמר לי שהוא קיבל את התמורה מוויקטור, וכי ויקטור דרש בשלומי ויראה אorthi בקרוב. למחרת, ביום חמ"ה הלכתי לרופא. ויקטור חיכה לי ליד הפתח של מה שקוראים ט"ב בית-חוללים", הציג את עצו ואמר לי שהוא יעשה הכל כדי להעביר לי עוד כמה דברים. הוא ביקש שאחיזיק מעד בטש עשרה הימים, ובאשר אעבור לביתון ואתיה עם כולם לא תהיינה לי שום דאגות יותר. באותו יום בא אליו פיליפ כדי לצלם אותי, לאחר שהוא עבד בצלם של בית-הסוהר, וגם הוא אמר לי אוותם דבריהם שאסידר לי ויקטור. הדברים האלה עודדו אותו מאד.

טרגע שעברתי לביתן נקשר קשר הדוק ביבינו, אם כי הדבר היה אסור מאחר שלגביו היו פקדות טיווחות על הבניין, ולטעה היינו יחד הרבה שעות כל יום והתיידדרנו מאד. שלושת חברי היו אסירים ותיקים בבית-הסוהר. היהת להם עיטה מסויימת שרכשו לעצם ובאטציות עיטה זו הם עוזרו לי טад. יותר טוחר גיליתי להם טי אני רהידיות ביבינו גברה. עם פרוץ מלחמת הימים ידענו כי מועל השחרורה הולך ומתקרב. בהתאם חשבנו שהחילים שלנו יגיעו לקהיר. בשעה שি�שבתי באינוק, בעמ הקרים, הודיע אחד הסוחרים בקהל רם: הם עברו את האקסל", עוד מעוד הם יהיו בקהיר ואז יבואו אלינו מנהל בית-הסוהר ויבקש טruk שתגידי עליו סלה טובה. אחרי המלחמה ידענו על כך, מתוך פרטוטים בעתוונת, כי הישראלים מסרבים להחזיר את השבויים הטעירים שבידייהם בגל קבוצה כתבה של מרגלים שבידי טריים, ביביהם לווא. כאשר הידיעות האלה הגיעו לבית-הסוהר קמה שם מהרטה והכל רצוי לדעת מיהו לווא שבגללו לא מהזיריים את השבויים הטעירים. לאחר סיום מלחמת ששת הימים לא היה לנו כל ספק שהשוחרר קרוב, והדבר יכול להתעכב עודחודש או חודש ולא יותר.

האם אחרי הפלומה השתנה היחס אליכם?

ג. חזון:

ועדת ח"ב
5.3.68

ס ר ד י 21 סטוד 16 מס' דפים
עותק טס' 6 סטוד 7 עותקים

מר זאב גור-אריה (לוז) :

זה היה שרבנה. בזמנן ההפצעות היה מתח רב. בזמנן שהאפיקו את חילווארן אחד השוטרים טען שראה אור, ועוד שהסיפר הגיע לסתה בית-הסוהר ידע לספר שהדלקתי עתון כדי להראות לטטוסים את הכוונה, ולפיכך זרקו אותו לצינוק. באותו עין עבר קזין וצעק בקול על השינויים הפוליטיים ואמר: אם אתם חוטבים שאתם יוצאים - אתם טועים. אבי אירה בכם אפיקו יתלו אוטה. גם בין האסירים היו תופעות כאלה. כאשר נבנש קזין לביתן קרא לקראתו מישחו: אדרוני, תנו לבו את היהודים, אבי אשחת אותם. הכורונה הייתה לשלווה. היה אחד שריצה להתגמל על ריקטור שבידיו היה טוט ברזל. כל זה נמשך תקופה קצרה. אחר כך הם חתיכשו מהצבא שלהם וטהצטרכו נצא מבית-הסוהר בזמנן הקרוב והיחס היה די בסدد. עד שבא היום הגדול לייצאבו. כפי שאמרתי, ידעתם שייעשו כל המאמצים כדי לשחרר אותו, אבל אחרי שהשתחררנו וראיתי טה היקף היה לפועלה זו, התרגשתי.

בשבילנו זה חג גדול לראות אתכם בתוכנו.

מ. יערן :

ביבליה גבעלה בשעה 13.15

אחר כך רשם תרגום דבריו האורתיים ח.מ.

זעורה חו"ב
5.3.68

דף מס' 17 מתוך 61 דפים
עותק מס' 6 מתוך 7 עותקים

סודרי

חברי הוועדה ויו"ר הרכבתה הנמאנא אמרו כך
ש חמי | לראוחכם ביזיגו.

יו"ר הוועדה ד. הכהן:

amaxim רבי'ם תושענו כמי להוציאיכם מין החופש
המצריה. אני מברך אתכם על הצלחת פעולת דקה. דומני שלא אסעה אם אומד שחל
בדול מהצלחה זו יש לך על השבוגו של אלוף עמית, אשר פעל בשם הממשלה ודרש
הממשלה שעמד בחוק על דרישתך לשחרר אתכם.

אני מקווה כי אהינו עתה בכל אזרחי המרידת

חטוביים בארץ.

לפניהם שטטו מימי'ם על קורותיהם ב蓋יגות הלארי
גאמע דברים קארים מס' אלוף עמית.

-18-

-19-

וינצטור לויין
רצונכם לדעיכם כיitz המבנהו חוקירות,
ובכן, היו שני סוגים של חוקירות - של שידות
חכחות ושל אנטטריה, נחפכו ע"י שידות חכחות ואחר-כך הועברנו למשתר...
ולאנו איבר מABIIN בשני. כל אחד סבוך שורה הוכח בין השניים. גם אונרא
שחוקירות נערכו בגדי פישוריים.

כל וראשון היה לתמן לאובייז. מוגבהת
המאמינה תייחס מכות, מכות, מכות - ללא רחם.

כאשר שחקרנו ע"י הבלתי - הם ידעו רק דבר
אתם מכות.

זוכחות זו לדעת כי נעשה בכך שביתם שיש
ללפוז מנצח אין לפועל בארץ שום חיים פטוריהם. הם ניצלו עובדת היota הדריביג
באזורים, ערו אותם ומשיכו אותם בבדדים טבועים לחדרים שנגנו. ירצו בזה
רשות כי מרבייזים להם וכובען שזו היתה חיקorda החלשה ביותר אצל כל אדם, אם
לא גאנז משפטם גם כויטה זו.

לכדי מרטיל העממי באיסתור הרגילוות
(אללא הם הוחשבו בעודדה שהיה אש) לא זלא. לתפקיד, הם איימו עליה
שיפגו בכבודה והיא זיאלה חזמוניה ותפללה עצמה מחלון בקדמת השגדה.

אם לא גראונד מיטווע בשיטות עזריות
האכזריות ביואר. גם בדורותם הובילו חוכיזו קשות.

חוקירה וראטורת החכלה בתיו כרך רביילים
לזרים, אחרי 23 יומם העבירו לסתיר, לביה סוחר צבא, במתחם הצבאי של
אכזרית, בית סוהר זה הוקם בעתו על-ידי אבריטים, כן של האצה, לא אנטטריה,
לא שרוטי אכזרין ולא חרבון. הם סבדו שאמנזרה לא קיבלה מאנזו בספיק ידיות,
אם רצונם להוציאו לנאר כו. עילו וולת הארץ על זו של חוקרינו האחדים
ולאכזריהם לא היה גבול.

ביה סוחר זה הוא מזון עיזוריים. במאן
חיום ומלחלה בזקענות מטוכו דעקות, עקמות וגאומות - מכות, מכות, מכות.

הכניותבו לבילוק מס' 4 - היו שם 5 בלוקים.
בעודם אראונן היה להאירו במש' 36 שעות ללא אוכל וללא שינה. ככל הדוד עמד
חיל שדג לבר שלא גראן אפילו לאזיה - במש' חיקומה זו. אם דראט היה לתפקיד
אך סימן כלשהו שאנז עופדים לארdem, מיד חרביז.

אם נשאטו בשיטות שוניות של מכות, גשומות
לא נשאטו, כי אלה מטיריים טימניים - וצדחה השאנז. בין שני הלו מזון
וקשרונו אליו. בראש וראטורת שירדו בגדות וחתמידו על כסא. גם אם עיזיזו
חבר. לא חביבונו מזון, מטבח כי המטבח וקשרה לבן ישירדו המכות טימניים.
ראיזו אה גאלקו שדאנו מתחם לביה שאנז של מזקענות, וזה חביבונו.

זעדה חוו"ב
5.3.68

דף מס' 21 מתוך 21 דפים
עוזק מס' 6 מתוך 7 עותקים

סודו

אשר לקשרו העיניים - כאשר אין אתה יודעת מניין חבאות הפלקוט קשת הדבר פי כמה לא יודעת מדו" - אך דותי עוזבדה. מוק בוגט קיבל "טיפול" זה במשך 8 שבועות רצופות וαιלו אדו רק כשעתיים-שלוש. אכן גם האלקות שנשארו אצליו היו עמוקות מואן.

שיטת המכוח נזלה על-ידם גם ללא חקירה. אחת הדלק לא יכול - מרביצים, אחות מחללה - מרביצים; בכל מקום, בכל עת ובכל שעון - מרביצים. שבועיים עברו עליינו ללא חקירה, רק בנסיבות. משך שבועיים ישבו כאשר ידינו כפורת באדיים מאחרובניון. לאחר שבועיים שייבו לפעה את השיטה. החלו לדבר עליינו באדיות, לבבנו בסיגריות.

אייה שם חוקר אחד שכל זמן חקירה שיתק בסכין קפה וחתן חלקים מכוחנבו, הוא גיטר לאיים בדרך זו.

אתנו לא השתמשו בשיטת האקדדיות בירוח שם ורוחבים להשתמש בהם לבבי ח"אחים מוסלמים". הם לא הופיעו עליינו את שיטת העינייניות בחשמל ובחמאן. הם אקדמיים הרבה יותר מאשר מדבר ב"טיפול" באדייהם-הם. אצלנו משומם מה הם חשו שמא ישאר סימן כלשהו. ואינו "אחים מוסלמים" שהוכן עד מותה.

על-כל-פוגים, לאחר שבועיים החחילו בחקירות. היינו בבית סוהר זה 4 חודשים. פיליפ מוכחה יומ-יום - משומם היה בלוונדרני - הוא דראה לתם יותר "אורוגט", יותר זר, יותר אדרופאי. הוא היה זה שזכה עם הפשטה בידו ועל כן ראו בו סיכון בדול יותר.

כאן עלי לא ניתן שכאשר עזבנו אותו בית הסוהר היה לנו סיוף רב בירוח לאשייר בין כחליו כאטי את הגדול שמעניון, אמדל בסוגי - הוא נאסר עתה בפקודת נאסר.

רובה דסאו: (דיבר ארפתיה) עובדת היה אהורים קרובים אליו עזבנו הביבה מואן. שלוש שנים הדרשו הדרשו היה הקשות בירוח. עבדנו בפרק במחצצת. אחר-כך נשפר במקצת אמצע, מזרת ציררים קיבלו ארגדיסטורה. איש לא ידע עליינו עד אשר מסרו או רבלחמת שש אמיטים בשעה שהוכנסנו לאיזור, לאסידר יונדי שרוואש בריגול לטובח ישראל. אז ידע כל בית הסוהר על קיומו. במקצת סיבוי לקחנו עמו את הארגדיסטורה לאציגוק, ונטענו על-כך, לכן מסרנו אותו הפעם. ארגדיסטורה זה נמצא עתה אצל פיליפ ואדו מקוריים שvae. חביא אוחו עמה בעוד כמה שבועות כאשר חגי ארצח.

מסל נינייז: אדו הוכנסנו לבית סוהר נפרד למורי. לאחר שלוץ הועבר לבית הסוהר אחר האלחנו לאחכלה ולקבל מכתבים באופן בלתי רשמי. זה היה רק בשנתיים לאחר מכן.

חייר דוד הכהן: ברכותינו לכם ולעומת עם שוככם אליו. עמי היה כחון לחצם של המשפחות שבניהם נפלו בשבי. אך כאשר אושברת להם מטרה האשתיה של שחרור בנייהם הם הבינו את הדבר ונתקנו הסכם בראזון.

בדוכים אהיו!

נדעד עתה יחד ארוחה צהריים.